

Publicerad 2012-03-01 18:07 av Max Poisé

En fjärils längtan grön

Längtan blir en fjäril som snuddar kärnan,
glider sakta mellan fingrar och fyller sår
med ljuv bomull,

där ljus kolliderar med mörker och bildar
ett sken av porösa och glimmrande vattenfall,

där hjärtslag blir tydligt livskraft
och hoppet ristas in i sten.

längtan blir en gryning som vill leva tills det
allra sista hoppet släcker den stjärna som vilar
i utkantens Universum,

det finns så små handlingar som inte syns,
men som välter världar,
så mirkulöst mikroskåpiska famntag som överlever
de värsta av vintrar,

som alltid vaknar upp ur dvalan med ett leende
och skönjar att morgondagen blir den förändring som längtan ständigt suktar,

längtan blir ett kall som rusar genom vener,
öppnar kanaler av rus
och visar den väg som ständigt döljs av dimma,

likt en fjärils längtan grön,
stängs vintern bort från kyla.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Poisé med Poeter.se id #29451 innehar upphovsrätten